KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

TAMMIKUU
JANUARI

N:o 1 - 1952

Kuurojen valistustalon rahankeräys

Suomen Kuurojen Liitto r.y. on saanut Sisäasiainministeriöltä luvan yleisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen koko maassa numeroiduilla keräyslistoilla tammikuun 1 ja joulukuun 31 päivän välisenä aikana 1952 Kuurojen Valistustalon aikaansaamiseksi Helsinkiin.

Tämän johdosta kehoitamme kaikkia kuurojenyhdistyksiä, kuurojen urheiluseuroja ja Kuurojen Ystävien paikallisosastoja ryhtymään toimenpiteisiin tehokkaan keräyksen järjestämiseksi paikkakunnillaan, valitsemalla keräystoimikuntia.

Keskuskauppakamari on hyväntahtoisesti asettanut käytettäväksemme **postisiirtotilin n:o 22 240,** Kuurojen Valistustalon Rahankeräys, Helsinki, Liisank. 27 E 10, jolle kerätyt varat voidaan suorittaa.

Jokaiselle meistä on tunnettua, että oman talon puute vaikuttaa monella tavoin ehkäisevästi liittomme toimintaan. Emme voi pitää suurempia kokouksia, järjestää kursseja, antaa maaseudulta Helsinkiin ammattitaitoa oppimaan tuleville asuntoa ellei meillä ole tarkoitukseen sopivaa Kuurojen Valistustaloa, jossa myöskin Helsingissä kuurojen hyväksi toimivat yhdistykset, seurat ja liitot saisivat tyyssijansa.

Toivomme, että talon hankkimiseen tarvittava rahamäärä saataisiin vuoden kuluessa kokoon. Tämä olkoon jokaisen kuuron ja kuurojen ystävän sydämellä, sillä Kuurojen Valistustalo tulee palvelemaan koko maamme kuurojen parasta.

Vuosi 1952 on Olympiavuosi. Sen vuoksi tehkäämme oikea Olympiatempaus, joka Kuurojen Valistustalon muodossa on tästä kauniina muistomerkkinä osoittamassa kansamme tahtoa kaikkeen hyvään!

KUUROJEN VALISTUSTALON RAHANKERÄYSTOIMIKUNTA

Rurik Pitkänen
puheenjohtaja.

Eino Karilas
sihteeri, Hels.Kuur.yhd. puh.joht.
KUL:n kunniapuheenjohtaja.

Lauri Vainola
SKL:n varapuheenjohtaja.

J. K. Palomaa
Hels. Kuur. Ystävät r.y:n
puheenjohtaja.

Urho Lehtimäki
KUL:n varapuheenjohtaja.

Penninginsamling för de dövas centralgård

Finlands Dövas Förbund r.f. har av Inrikesministeriet erhållit tillstånd till allmän penninginsamling i hela landet från den 1 januari till den 31 december 1952 för uppförandet av en De Dövas Centralgård i Helsingfors.

Vi uppmana därför alla föreningar för döva och de dövas idrottsklubbar i landet, samt De Dövas Vänners ortsavdelningar att bilda insamlingskommittér som kunna ordna insamlingen lokalt.

Centralhandelskammaren har beredvilligt ställt till förfogande för vår räkning **postgirokonto N:o 22 240,** De Dövas Centralgårds penninginsamling, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, genom vilket de insamlade medlen kunna inbetalas.

För var och en av oss är det känt att förbundet alltid haft lokalbrist som verkat hämnande på förbundets verksamhet. Vi kunna inte hålla stora möten och sammankomster eller ordna kurser, samt ordna bostad för kursdeltagare från landsorten. Vårt mål är därför ett eget hus eller en Centralgård för döva, varvid även föreningar och klubbar samt förbund i Helsingfors kunna erhålla egen härd.

Vi hoppas att tillräckligt med penningmedel strömma in under hela året. Det är varje dövas och deras vänners hopp att De Dövas Centralgård blir en verklighet som blir till gagn för hela landets dövas bästa.

Året 1952 är ett Olympiaår. Låt oss visa då olympiska takter. När Centralgården en gång blir färdig, står den som ett vackert minnesmärke över vårt folks goda vilja att hjälpa.

DE DÖVAS CENTRALGÅRDS PENNINGINSAMLINGSKOMMITTÉ

Rurik Pitkänen
ordförande

Eino Karilas
sekreterare, HDF:s ordförande,
KUL:s hedersordförande.

Lauri Vainola
FDF:s viceordförande

J. K. Palomaa
Hels. Dövas Vänner r.f:s
ordförande

Urho Lehtimäki
KUL:s viceordförande

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

TAMMIKUU | 57. VUOSIKERTA | N:o 1 · 1952

Kuurojen valistustalon suurkeräys

Niinkuin jo lehtemme edellisestä numerosta havaittiin, on Sisäasiainministeriö myöntänyt Suomen Kuurojen Liitolle luvan yleisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen koko maassa kuurojen valistustalon aikaansaamiseksi Helsinkiin. Keräysaikaa on koko vuosi, alkaen 1/1 ja päättyen 31/12 1952.

Yhdistyksille tullaan lähettämään pyynnöstä keräyslistoja jaettavaksi halukkaille kerääjille, joiden työtä niiden johtokunnat valvovat kukin piirissään. Olemme saaneet keräykselle Keskuskauppakamarin suosituksen ja Keskuskauppakamari on luovuttanut keräystä varten postisiirtotilin n:o 22 240, jolle tehtaat ja liikelaitokset sekä kauppiaat voivat lahjoituksensa maksaa. Liikemaailma tuntee tämän siirtotilin ja tietää, että sille maksetut varat tulevat varmasti käytetyksi oikeaan tarkoitukseensa, voiden suhtautua keräykseemme täydellä luottamuksella.

Jo ensimmäistä maailmansotaa edeltäneinä vuosina oli Helsingin kuurojen piirissä syntynyt ajatus oman talon rakentamisesta. Helsingin kaupunki oli lahjoittanut hyvän tontin nykyisen eduskuntatalon paikkeilta. Mutta kun rakennuttamiseen ei uskallettu ryhtyä maailmansodan ja sitä seuranneen vapaussotamme levottomina vuosina, joutui tontti muille, samalla kun rakennusta varten kootut varat inflaatiossa menettivät arvonsa. Myöhemmin 1927 saattoi Helsingin Kuurojenyhdistys kutistuneilla varoillaan ostaa nykyisen ahtaaksi käyneen osakehuoneistonsa Liisankadun varrella. Tilan ahtaus vaikeuttaa täällä suuresti yhdistystoimintaa sen lukuisissa eri muodoissa. Siksi elää edelleenkin pääkaupungin kuurojen mielissä ajatus oman kokonaisen talon hankkimisesta.

Suomen Kuurojen Liittokin hankki vuonna 1927 osakehuoneuston Liisankadun varrelta toimintaansa varten. Tämäkin on pieni ja epäkäytännöllinen liiton suuresti laajentuneelle tarpeelle.

Helsingin Kuurojen Ystävät majailevat Kuurojen Liiton huoneistossa. Kuurojen Urheiluliitolla ei ole mitään omaa toimistohuonetta, niinkuin tiedetään. Tämä vaikuttaa ehkäisevästi menestykselliseen toimintaan. Jos halutaan pitää suurempia kokouksia, ei saatavissa oleva Helsingin Kuurojen Yhdistyksen huoneusto mitenkään riitä, vaan on kokoushuoneita haettava muualta. Pääkaupungissa sellaisten saanti on äärimmäisen vaikeaa, usein mahdotontakin.

Liittomme, joka keräyksen nyt järjestää, pyrkii laajentamaan ja tehostamaan valistustoimintaa kuurojen keskuudessa, järjestämällä mm. erilaisia kursseja. Nykyisissä tiloissa, jolloin puuttuu majoitusmahdollisuus, ei sellaista voida edes ajatellakaan pääkaupungissa.

Kuurojen kirjapaino Oy. Surdus Ab. ainoana kirjapainoalan ammattikouluna kuuroille työskentelee ahtaissa tiloissa. Se haluaa kouluttaa parhainta ainesta kirjapainoalalle. Mutta kun Helsingissä on mahdotonta saada halvalla oppilasasuntoja muualta tuleville ammattioppilaille, ei heitä voida vastaanottaa lainkaan, olkoonpa hakijan kyvyt kuinka hyvät tahansa. Tämän pulan ratkaisee vain kuurojen oma valistustalo, jossa toivotaan voitavan järjestää niinhyvin kirjapainolle työskentelytilat kuin oppilaillekin asunnot kohtuullisella hinnalla. Suuremmissa ja tarkoituksenmukaisissa tiloissa voidaan kirjapainon ammattiopetusta tehostaa huomattavasti ja valmistaa maamme muilta seuduilta tänne tuleville mahdollisuus sopivan ammatin oppimiseen.

Kokemukset ulkomailta ja myös oman maamme kuurojen yhdistyksistä osoittaa oman tarpeeksi suuren talon tekevän kaikenlaisen muunkin kuurojen valistukselliseen, hengelliseen ja taloudelliseen kohottamiseen tähtäävän toiminnan mahdolliseksi. Samalla oma talo antaa kaikelle toiminnalle vakavuutta ja herättää arvonantoa.

»PIISPANTARKASTUS»

Helsingin kuurojen seurakunnassa

(»Kotimaa» 4. 12. 51)

Helsingin kuurojen seurakunta aloitti uuden kirkkovuotensa 2. 12. 51 tavalla, joka ainoalaatuisena tullaan merkitsemään sen historiaan. Ensimmäisen kerran seurakunnan lähes 60-vuotisen olemassaolon aikana hiippakunnan piispa vieraili sen keskuudessa. Suurkirkon kappelissa sunnuntai-iltana pidettyyn jumalanpalvelukseen oli saapunut pienen kappelin ääriään myöten täyttävä kuurojen seurakuntalaisten joukko, joka seisaalleen nousten kunnioittavasti tervehti piispatar ja piispa Gulinia heidän saapuessaan jumalanpalvelukseen. Adventtisaarnan piti piispa Gulin, liturgeina ja tulkkeina toimivat pastorit Paljakka ja Paunu.

Kirkosta siirryttiin Helsingin kuurojen yhdistyksen huoneustoon viettämään seurakuntailtaa. Yhdistyksen puolesta puheenjohtaja Eino Karilas ja seurakunnan puolesta past. Paunu lausuivat harvinaiset vieraat sydämellisesti tervetulleiksi. Piispatar Gulinille ojennettiin kaunis kukkakimppu.

Piispatar Helmi Gulin toi puheessaan ilmi sen lämpimän mielenkiinnon, jota hän on tuntenut kuuroja kohtaan jo lapsuudestaan ja nuoruudestaan asti. Kuuron seurakuntaväen puolesta puhui rouva Katri Pitkänen, joka totesi, että tämä piispaparin vierailu on yhtenä merkkinä siitä, että rajat kuulevan ja kuuron maailman välillä rupeavat murtumaan. Kaikki se on lahjaa Jumalalta.

Piispa Gulin esitti puheessaan Suomen kirkon tervehdyksen sen kuuroille jäsenille. Hän lausui myös ilonsa Helsingin kuurojen lähetysharrastuksesta ja aktiivisesta seurakunnallisesta toiminnasta, he kun ovat keskuudestaan keräämillään varoilla hankkineet pikku kirkkoonsa arvokkaan alttaritaulun ja papilleen kauniin messukasukan. Piispa korosti myös sitä yhteyttä, mikä kristityillä on ympäri maailmaa. Eivät kansallisuus- eivätkä kielirajat voi olla esteenä silloin, kun meillä on yhteys Kristuksessa. — Past. U. Paljakka piti loppupuheen ja -rukouksen.

Puuttuvan kuulonsa tähden kuurot, vaikka kuuluvatkin jäseninä kuulevien seurakuntiin, tuntevat itsensä eristetyiksi tavallisesta seurakunnallisesta toiminnasta.

Nyt, kun Kuurojen Valistustalon aikaansaaminen on aivan lähiajan kysymys, vetoamme maamme kaikkiin kuurojen yhdistyksiin ja yksityisiin kuuroihin, että he tekisivät parhaansa sen hyväksi. Varoja on kerättävä ahkerasti kaikkialta. On jätettävä pois sellainen ajatus, että tämä olisi yksinomaan helsinkiläisten asia, sillä talo tulee palvelemaan kaikin tavoin koko maan kuuroja. Kun tämä suuryritys on toteutettu, on paremmat mahdollisuudet vuorostaan auttaa muiden paikkakuntien yhdistyksiä.

Olkoon tänä vuonna yhteinen päämäärämme Kuurojen Valistustalo Helsinkiin! Vetäkäämme kaikki siinä samaan suuntaan.

Rurik Pitkänen.

Kuurojen lehtijulkaisut

Meillä Suomessa on julkaistu Kuurojen Liiton toimesta monet vuosikymmenet Kuuromykkäin Lehteä — nykyistä Kuurojen Lehteä, jota jaetaan tilaajille kerran kuussa. Tämä on luonnollinen. Tämä lehti edustaa virallisesti liittoamme ja eittämättä suurinta kuurojen joukkoa. Ja samoin ruotsinkielistä vastaavanlaista lehteä.

Vielä toimittaa liittomme joka vuosi joululehteä molemmilla kielillä erikseen, joita myydään ei ainoastaan kuuroille, vaan kuulevalle yleisölle. Näitten joululehtien myynnistä koituva puhdas voitto joutuu liiton johdon käyttöön, liittomme toiminnan tukemiseen. Kieltämättä on tämä jokavuotinen voittosumma ollut erittäin tervetullut. Ilman sitä olisi liittomme työ ollut vastaavasti heikompi. Sen vuoksi on pätevä syy, että liiton jäsenjoukot tukisivat omaa liittoamme myymällä omaa joululehteä. Saavathan myyjät palkkiota omaksi hyväkseen.

Sitten on ilmaantunut muitakin samantapaisia lehtiä. Ensiksi mainitaan Kuurojen Urheiluliiton julkaisemaa jokavuotista Hiljaisen urheilijan joululehteä. Tätä myydään samoin kuin edellä mainittu. Sen tuottama voitto menee suurimmaksi osaksi n.s. olympiarahaston kartuttamiseen. Tämäkin on oikein hyvä asia, jota KUL:n jäsenjoukko tukee. Nämä kahden liiton joululehdet palvelevat oikean asian puolesta. Vielä kajoan muihin lehtijulkaisuihin. Ensiksi erään vaasalaisen sokean kuuromykän julkaisema lehti. Sen lehden sisältöön ja sen lehden myyntitapaan en halua tällä kertaa kajota. Se lehtihän palvelee yksityistä yritystä. Joskus olen kuullut, että sen lehden kustantaja on lahjoittanut joitakin summia yleishyödyllisiin tarkoituksiin. — Sitten ilmaantui Hiljainen maailma niminen lehti (tarkoittanee Kuurojen maailmaa?, toim. huomautus), joka myös on yksityisen toimittama ja kustantama. Kustantaja hra C.-E. Martola on ruotsinkielinen ja on Kuurojen Liiton luottamushenkilö. Harvoin olen kuullut, että tämäkin kustantaja on eräille lahjoitellut. — Mutta sen lehden, jota kuulema julkaistaan useammin kuin kerran vuodessa, myyntitapa on epäterveellinen. Tämä kustantaja lupaa myyjille huomattavan ison prosenttipalkkion. Tämä vaikuttaa häiritsevästi oman liittomme kuin myös KUL julkaisujen myyntiin. On aivan luonnotonta se, että kustantaja istuu luottamustehtävissä ja samalla toimii häiritsevästi liittojen toimintaa vastaan

---

Niinpä he Helsingissäkin ovat muodostaneet oman pienoisseurakuntansa, jolla on kirkkoneuvosto ja muut seurakunnalliset toimihenkilöt. Jumalanpalveluksia voidaan kuitenkin pitää vain kerran kuukaudessa, koska heidän pappinsa on samalla 282 muun seurakunnan pappi. Yhteyttä kuulevaan seurakuntaan kaivataan Helsingissä niinkuin maaseudullakin. Siksi tämä piispan vierailu, jota voidaan nimittää milteipä piispantarkastukseksi, antoi hiljaiselle seurakunnalle uutta rohkeutta ja toimintahalua. Kuulevien piispa on myöskin kuurojen piispa ja ylin sielunpaimen. Myöskin kuurot ovat kansankirkkomme todellisia jäseniä, joilla on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin kuulevillakin. Yli kuurouden erottavan seinän he tunsivat varmaan todeksi Raamatun sanan: »Jos me valkeudessa vaellamme, niin meillä on yhteyttä keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.»

Tähdenvälejä...

KANSANOPISTOLLISET LOMAKURSSIT

pidetään ensi kesänä Pohjois-Karjalassa Niittylahden kansanopistolla, Joensuusta 11 km etelääpäin. Kansanopiston johtokunta on varannut meille kurssiajan kesäk. 25 p:stä heinäk. 4 p:ään. Kurssiaika on ajateltu tavallista pitemmäksi sen vuoksi, ettei itäisen rajaseudun kuuroilla ole paljoakaan mahdollisuuksia olla mukana yhdistystensä valistustyössä pitkien matkojen vuoksi. Tavallinen kansanopistokurssin ohjelma noudattaa samoja suuntaviivoja kuin aikaisemminkin, ja pääpaino pannaan yhteiskuntaopetukselle. Siinä tulevat käsitellyksi tärkeät verotusasiatkin veroilmoituksineen. Luentoja 8 päivää. Kaksi viimeistä päivää — jos halukkaita ilmaantuu — omistetaan yksinomaan maataloudelliselle pikakurssille, jonka pitää maatalousteknikko Jaakko Väisälä, pätevä alan ammattimies. Niittylahden kansanopisto on kauniilla paikalla ja kun siellä on myöskin malliksi kelpaava maatalous, voidaan toivoa kurssien muodostuvan hyvin antoisiksi. Asiasta tiedoitetaan lukijoillemme aikanaan. Vaihtelusta ja virkistyksestä väliin sattuvan sunnuntain aikana on luvannut huolehtia Joensuun Kuurojenyhdistys, joka toimeenpanee niihin aikoihin esitelmäpäivät, retken Kolille ym.

VEROTUSKYSYMYKSISTÄ

juttelimme lehtemme edellisessä numerossa. Nyt kuitenkin näkyy Tasavallan Presidentti vahvistaneen lain tulo- ja omaisuusverolain väliaikaisesta muuttamisesta, jota sovelletaan vuodelta 1951 toimitettavasssa verotuksessa. Sen mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää kymmenen sadalta (10 %) palkkatulojen sekä aikaisemman virka- tai työsuhteen perusteella saadun eläkkeen kokonaismäärästä, sekä maa- tai metsätaloutta harjoittavan verovelvollisen ja hänen lapsensa tai muun perheenjäsenensä maa- ja metsätalouden hyväksi tekemän työn arvosta, ei kuitenkaan enempää kuin 70.000 markkaa. Ei siis 15 % eli viisitoista sadalta, niinkuin ennen tulimme eduskuntaselostuksia luettuamme maininneeksi. Kuurouden vuoksi tuleva 50 % alennus on 50.000 markkaa, koska invaliidialennuksia ei ole mainittu korotetun ainakaan meidän tietojemme mukaan.

Monet yhdistykset eivät tiedä, millainen todistus niiden jäsenille olisi annettava kuurouden toteamiseksi. Kun vain yksi yhdistys on tilannut 100 kpl. painettuja veroalennustodistuksia jäsenilleen, emme voi ryhtyä painattamaan niitä. Yhdistyksen puheenjohtaja voi kulloinkin tarvitsemansa määrän alennustodistuksia tilata jostakin paikallisesta konekirjoitustoimistosta tai konekirjoittajalta esim. allaolevalla tekstillä:

Todistamme täten, että ..... on molemmista korvistaan täysin kuuro ja siten oikeutettu verotuksessa saamaan 50 %:n invaliidialennuksen.

....., kuun .... p:nä 19..

(yhdistyksen leima)

....

puheenjohtaja. sihteeri.

Jollei verotuslautakunta ole jo asianomaisen kuuron verokirjaan vuodelle 1952 merkinnyt p.o. invaliidialennusta, on uusi verokirja käytävä verotuslautakunnalle näyttämässä ja pyydettävä, että siihen sivulle 8 liimattaisiin seuraavansisältöinen lappu:

Lokakuun 4 päivänä annetun ennakkoperintälain (696/46) 20 §:n nojalla olen määrännyt, että allamainitun henkilön **palkasta on vähennettävä ennen taulukon mukaisen pidätyksen toimittamista** 4.160 markkaa kuukaudelta. Määräys on voimassa kuluvan vuoden loppuun. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu suoritetaan koko palkan määrästä.

Tämä lappu on varustettava verolautakunnan leimalla ja puheenjohtajan nimellä.

Vanha verokirja liitetään edellisen vuoden veroilmoitukseen ja uusi annetaan työnantajalle.

---

sellaisella epäterveellisellä kilpailulla. Ne kuurot, jotka ovat ruvenneet myymään sitä Hiljaista maailma lehteä eivät huomaa miten sen lehden myynti vaikuttaa liittojen julkaisujen myyntiin. Vain sen, että itse saavat isomman myyntipalkkion. He eivät huomaa, että joutuvat palvelemaan yksityisen taskuun voittoja. Tässä maassa laki kyllä myöntää kaiken painatusjulkaisun. Mutta onko järkevää julkaista meidän pienessä maassa useita saman alan lehtiä. Väitetään, että eräissä naapurimaissa julkaistaan useita samantapaisia lehtiä. Mutta on muistettava, että niillä on isompi asukasluku kuin meillä. On varmaa, kun useita saman alan lehtiä on liikkeellä, niin yleisön ostohalu ja mielenkiinto vähitellen vähenee. Jolloin myynti vaikeutuu. Seurauksena on, että siitä kärsivät liitot eniten, puhumatta yksityisistä.

Vielä pullahti tänä vuonna uusi iisalmelaisen yhdistyksen kustantama joku Viesti. — Suuresti ihmettelen, että kun sen nurkkakunnalla monena aikana on hyvin huonosti mennyt kaupan oman liittomme kuin myös KUL:n joululehdet, käydään siellä painattamaan uutta lehteä, jonka sisältö on yksinkertaista — mutta kallishintaista. Ja sitä yritetään muualla myydä, koska omalla paikkakunnalla on kuulema huonosti mennyt kaupan.

Valveutunut ja asioita ymmärtävä kuuro yleisö! Asettukaamme tiiviisti omien liittojemme ympärille. Tukekaamme yksinomaan omia, liittojemme yrityksiä, myymällä vain omia lehtiämme.

Emil Mattila.

KIELEN KYSYMYKSESTÄ

pyrkii iisalmelainen Erkki Hyrkäs jatkuvasti sananvaihtoon. Hän ei ole tyytyväinen numeroihin. Tahtoo tietää, miten pitkältä etäisyydeltä viitataan 77, 777, 7777 jne. Ei siihen kelpaa entinen, ei nykyinen eikä tulevakaan systeemi. Täytyy piirtää numerot ilmaan metrin korkuisina oikealta vasemmalle päin taikka opetella kahta lippua käyttämällä kansainvälisen merkkikielen mukaiset numerot. Neuvoisin Erkkiä menemään jonkun partiolaispäällikön luo opettelemaan, kuinka kahdella lipulla sähkötetään näitä numerosarjoja, niin varmasti voi ne ymmärtää näköetäisyyden rajaltakin. Ei siihen kuurojen oma merkkikieli pysty, sillä se on luotu luettavaksi kohtalaiselta »kuuloetäisyydeltä».

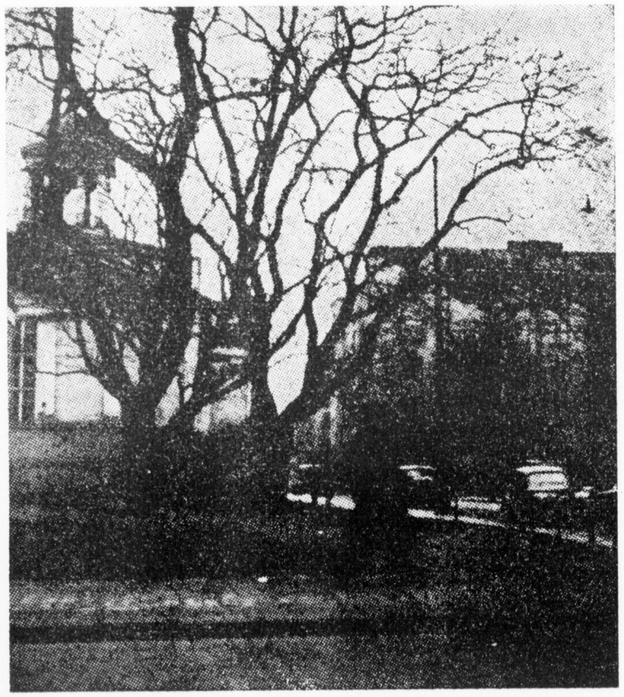

Talvi on narrailut helsinkiläisiä. Kuvamme on tammikuun 2 p:n räntäsateesta Vanhankirkon puistosta.

»Tehdas» sanaa tahtoo Erkki viitottavaksi neljällä sormella samaan tapaan kuin esim. nyt viralta tamperelaisten toimesta pantu »Tampere» oli. Huomautettava kuitenkin on, ettei useissa tehtaissa ole lainkaan savupiippua, sillä koneet käyvät sähkön voimalla, eikä siis savua tuprua taivaalle. Se merkki, mikä meillä on hyväksytty, johdannaisena kone — tehdas, on hyvä ja käyttökelpoinen. Muihin ei kannata kajota, kun ei kirjoituksesta käy selville, mitä tarkoitetaan. Kiitämme joka tapauksessa E. H:stä hyvästä harrastuksestaan.

VUOSIKERTOMUSKAAVAKKEET

tulevat yhdistyksille piakkoin täytettäväksi. Ne olisi täytettävä musteella tai kirjoituskoneella siististi ja huolellisesti, vastaten kaikkiin kysymyksiin, jotka kaavakkeissa esitetään. Erikoisen tärkeä on se kaavake, jossa on alkavan vuoden toimintasuunnitelma (tulo- ja menoarvio), sekä ilmoitus yhdistyksen varoista, Erittäin tarkoin pyydetään ilmoittamaan Omakotirahaston suuruus, jos sellainen rahasto on yhdistyksellä, sekä mahd. talon ja tontin arvo. Jäsenluettelot on myös täytettävä, nimet aakkosjärjestyksessä sukunimen alkukirjainten mukaan. Niiden jäsenten osalta, jotka eivät ole liiton vakinaisia jäseniä (myös kunnia- ja vapaajäsenten) on suoritettava 20 markan liittovero vuodelta 1951 ja se lähetettävä liittomme rahastonhoitajalle ennen helmikuun loppua postisiirtotilillä n:o 6825 (Suomen Kuurojen Liitto, Helsinki, Laivurink. 33 D 88, Toivio). Jos liittoveroa ei ole suoritettu määräaikana, voi yhdistyksen edustaja menettää äänioikeutensa vuosikokouksessa sekä oikeuden matkakorvauksen saantiin.

Hyvän yhteistyön terveisin *Rep.*

Opettajatar
Martha Borg'in muistolle

Yllättäen tuli surunviesti, että entinen Oulun kuurojenkoulun opettaja Martha Borg kuoli joulukuun 16 p:nä 1951 Oulussa.

Saadessani kuolinsanoman Martha Borgin veljeltä, lääkäriltä, käsiini Laihialla tulvahti mieleeni monia rakkaita muistoja niiltä vuosilta, jolloin sain käydä hänen luonaan. Sydämeen teki niin kipeätä ajatus, etten saa enää tässä elämässä häntä tavara. Hänen viimeinen käyntinsä luonani tapahtui 9—14. 6. 1946 ja se on rakkaassa muistossa.

Martha Borg oli hyvin hyvä opettaja ja hyvä ihminen. Hän oli aina iloinen ja leikkisä. Hän osasi puhua lohduttavasti milloin olin masentunut ja murheissani. Hän oli itse tyytyväinen kohtaloonsa, vaikka ehkä usein sai kärsiä sanomattomia tuskia. Aina hänellä oli mielessään rakkaat oppilaansa, joita muisteli ja joista puhui aivan kuin omista lapsistaan. Hän halusi meitä auttaa ja olla jatkuvasti luonamme. Mutta kohtalo määräsi toisin. Kun hän on nyt poissa, täyttää mielemme syvä kaipaus, mutta samalla suuri kiitollisuus kaikesta siitä hyvästä, mitä hän on tehnyt kuuroille.

Jumala siunatkoon ja lohduttakoon surevia omaisia. Lepää rauhassa rakas opettajamme ja hyvä kouluäitimme.

Rakkaudella ja kiitollisuudella *Helmi Hakko.*

Vanheneminen ja sen seuraukset

Näemme pitkin vuotta, tarkkaamalla joka hetki, miten vaihtuminen luonnossa tapahtuu. Katson esimerkiksi tuota vanhaa riukuaitaa kotini vieressä. Se on ollut ennen uusi ja vahva. Nyt se on suureksi osaksi laho. Monta kertaa se on myrskyn painosta horjahtanut kallelleen tai kaatunut maahan, mutta joka kerta se on ihmiskäsin nostettu ylös ja tuettu maahan pistettyihin uusiin seipäisiin. Näin korjattuna aita pysyy usean vuoden kunnossa, hoitaen »virkaansa» eläimiä vastaan. Tuo aita vanhenee vaan, ja voipa sanoa myös »sairastaa». Mutta voimmeko sanoa aidalle: »Jumala rankaisee sinua»?

Ihmiskunnassa havaitsemme samankaltaisia piirteitä. Ihminen kadottaa vähitellen tuoreutensa eli vanhenee. Hopeata alkaa sataa vähin erin vanhenevan ihmisen päähän. Työvoima katoaa sitä mukaa. Sairauskin iskee helpommin vanhenevaan yksilöön, vaikka on useita, jotka jaksavat sairautta vastustaa. He onnelliset! — Mutta miksi moni ihminen menee sanomaan vanhalle sairauden runtelemalle lähimmäiselleen: »Jumala rankaisee sinua, kun sairastat». Tällainen ajattelematon puhe on suuri rikos. Se varmaan jäytää vanhan, sairaan henkilön mieltä ja painostaa aina haudan partaalle asti, tuottaen ehkä suuria hengellisiä tuskia. — Me emme ole profeettoja puhumaan. Mieluummin opetelkaamme hienotunteisiksi ja rakastaviksi sairaita vanhuksia kohtaan. *H.T.*

Pohjoismaiden yhteinen viittomakieli 6 Gemensamt nordisk teckenspråk

Virheitä: Kuvassa 9 pitää olla **opettaja,** kuvassa 10 **koulu,** kuvassa 15 **saarna** ja kuvassa 25 **lentokone.**

Onnellista Uutta Vuotta 1952 Ett Lyckligt Nytt År 1952

toivotamme kaikille ystävillemme ja kohtalotovereillemme:

önska vi alla våra vänner och ödeskamrater:

HALIKKO:
Heinonen, Alfred perh.
Vieras

HANGÖ — HANKO:
Sjöblom, Anton

HELSINKI:
Hanhijoki, Hilkka ja Olavi perh.
Honkavaara, Pirkko
Kanerva, Astrid ja Toivo

IISALMI:
Säisä, Hanna ja Pauliina

JAKOBSTAD — PIETARSAARI
Fagerlund, Isidor m. fam.
From, Fina
Hellöre, Anton m. fam.
Hellöre, Hilja o. Viktor
Lindholm, Birger m. fam.
Lindberg, Paul m. fam.

KAUSTINEN:
Puumala, Kauno ja Sulo

KOIVISTONKYLÄ:
Viinikka, Anna-Liisa ja Lasse

LAPINJÄRVI — LAPPTRÄSK:
Backman, Henna ja Otto
Nordström, Toivo perh.

LIEKSA:
Honkanen, Aino
Ikävalko, Erkki
Lackman, Viljo perh.
Lampen, Martti perh.
Nevalainen, Ilta
Pehkonen, Anni
Timonen, Veli

NAISTENMATKA:
Mäkelä, Kauko perh.

PERTTELI:
Rannikko, Sulo

PORI:
Eliasson, Artturi perh.
Hakkarainen, Hillevi
Heiniluoma, Anselm perh.
Heiniluoma, Arvo perh.
Lankonen, Uuno perh.
Norjajoki, Ina
Rouhikko, Lauri
Saari, Kerttu
Seppälä, Eine
Virtanen, Helge
Virtanen, Irja

PORVOO:
Honkavaara, Eero

RAISIO:
Salminen, Vappu, Vilho ja Pauli

REISJÄRVI:
Luomanen, Kalle

ROVANIEMI:
Holck, Olga

SALO:
Toivonen, Hilpas
Virtanen, Uuno perh.

SOMERNIEMI:
Levomäki, Kaino

SUONENJOKI:
Lyytinen, Lauri

SUOLAHTI:
Kivistö, Ilmari ja Signe

TAMPERE:
Ahonen, Kirsti ja Ahti
Heikkilä, Tekla
Helen, Saara perh.
Helminen, Sofia ja Aug.
Kattainen, Matti perh.
Juhela, Toini
Kerminen, Viljo
Kumpulainen, Kaarlo perh.
Lankinen, Aino, Karl, Hannu ja Juha
Murto, Martta
Nikulainen, Hilja
Pitkäniemi, Emil
Pitkäniemi, Rauha
Pykäläinen, Juho
Rapatti, Väinö
Rannikko, Niilo perh.
Talvia, Siiri
Tenkanen, Helmi

TURKU:
Ahlqvist, Aksel
Viitanen, Augusta

VÄSTERÅS, Sverige:
Rydå, John

ÄETSÄ:
Aro, Anna

ÄÄNEKOSKI:
Harakka, Niilo

Kiittäen kuluneen vuoden hyvästä yhteistyöstä toivotamme kaikille jäsenille, toimihenkilöille ja avustajillemme

Onnellista Uutta Vuotta 1952

PORIN KUUROJEN YHDISTYS r.y. TAMPEREEN KUUROJEN YHDISTYS r.y.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JANUARI | 56 ÅRGÅNG | Nr 1 - 1952

Att älska livet

De allra flesta människor tycker om att leva, och de arbetar och kämpar för att få behålla sitt liv. Även de som har gjort bittra erfarenheter och känner sig djupt besvikna på livet har i regel viljan att leva kvar.

Livet är en gåta, vars outgrundlighet endast Skaparen själv kan lösa. Vi människor försöker på olika sätt komma fram till lösningen men utan att lyckas. Ju mer vi funderar över livets gåta, desto längre bort från dess lösning kommer vi.

De människor som funderar minst över sig själva och sitt liv och i stället arbetar och verkar för andra är säkert de lyckligaste. De älskar livet, ty de får så mycket i gengäld för sina uppoffringar. De motgångar och ledsamheter som sådana människor råkar ut för tycks drunkna och försvinna vid tanken på de många lyckliga stunderna. Det är sådana människor som vänder sig till Gud och tackar Honom för att Han har gett dem ett rikt och lyckligt liv.

De olyckligaste människorna finner man bland dem som endast lever för sin egen skull, som inbillar sig att de är övergivna både av Gud och människor. Men om dessa människor bemödade sig om att söka kontakt med andra så skulle de finna att deras liv fick innehåll och mening. Då skulle tiden inte räcka till några funderingar över hur olyckliga de själva är.

Men det är inte endast detta att leva för andra som skänker tillfredsställelse och glädje. Livet i sig självt har så oändligt mycket att ge oss människor om vi bara har ögon och öron öppna för dess skönhet, mäktighet och värde. Gud har gett oss en gåva — livet — och det är vår plikt att ta vara på och vårda denna gåva, en plikt som vi både för Hans, andras och vår egen skull bör uppfylla med glädje.

»Giv att vi, vadhelst vi verka,
tjäna dig, men ock varann,
Och i samfälld gärning stärka
allt som binder man vid man
till gemensam ädel strid
i en hård och söndrad tid.»

För att få ut så mycket av livet som möjligt skall vi ödmjukt böja vårt hjärta till Gud och be Honom om kraft och hjälp så att vi i all anspråkslöshet kan uträtta vårt arbete. Men vi måste vara tålmodiga och tro på att Gud hjälper oss även om det ibland ser mörkt och hopplöst ut. Hur meningslöst allting än verkar så är det blott ett yttre sken. Gud har en mening med allt, och Han vill göra oss alla lyckliga. Hans vägar går inte alltid rakt, och de är inte alltid jämna. Han vet att det är inte alltid den lättfångade lyckan som är den största. Det är kanske därför Han har så stort tålamod med oss människor att Han aldrig förtröttas i sin kärlek till oss.

Ungdom och kultur

Ärade Döva Vänner.

(Jag hade blivit anmodad att hålla ett tal i samband med HDF:s Ungdomsklubbs gästspel i Åbo förliden höst. Talet återges härnedan starkt förkortat.)

Det finns mångt och mycket att tala om i ämnet ungdom och kultur, men jag väljer bara det som ansluter sig och passar i vår krets. Vi äro glada över att komma hit till Åbo och sammanträffa Eder och lära känna Eder. Vi äro stolta över att vara hemma från Finlands huvudstad, men Ni är ännu stoltare än vi, för Ni bor i »Finlands kulturvagga». Västerlandets kultur infördes ju i tiderna till vårt land genom Åbo. Där landsteg nämligen Sveriges dåvarande kung Erik IX eller den helige och biskop Henrik och omvände våra förfäder till kristendom. Småningom kommo nya inflytanden och impulser från västerländska kulturländer. Åbo blev skol- och universitetsstad och därifrån utbredde sig civilisationen över hela Finland. Nu har vi skolor, föreningar, förvaltning o.a. i varje samhälle. Åbo är fortfarande en viktig kulturstad fast huvudstaden numera gått förbi i detta hänseende, det finns flere skolor och kulturella inrättningar än i Åbo. Men Åbo är ofrånkomligt vår »kulturvagga» liksom Aten, huvudstaden i Grekland, är västerlandets »kulturvagga». Vår kultur härstammar alltså från dessa antikens greker.

Vi känna oss högtidliga och andaktsfulla över att vara i vår kulturvagga. Dess slott och den gamla domkyrkan äro de mest märkliga historiska sevärdheterna och synliga tecken på en gammal kultur. Vördnadsfullt och beundrande de gamla husen gå vi genom de gamla gatorna. Eder förening är ju också inhyst i en gammal gård, som verkar så vördnadsbjudande och ålderdomlig, att vi huvudstadsbor känna oss högtidligt stämda här.

I denna festsal sitta både gamla och unga sida vid sida, de unga söta och rödkindade, de gamla levnadsvisa och vördnadsbjudande och alla le lika glatt som de lysande och brokiga blommorna på en äng i sommarsol. Här finns många av de gamla som deltagit i föreningsverksamhet i sina ungdomsår och några äro visst fortfarande med ännu. Några ha väl dragit sig tillbaka efter väl utförrättat värv för sin förenings väl. De unga komma

och lätta på bördorna för dem och fortsätta i deras spår upptagande nya ideer och utveckla dem kanske mot bättre mål. Men kanske ungdomen inte hinner fullborda det mål de föresatt sig, ty tiden är så kort och även de bli gamla att de måste dra sig tillbaka och låta ungdomen fortsätta målets fullbordande. Ingen kan stoppa tidens hjul och alla måste ju en gång vandra över gränsen till det okända. Det är naturens oskrivna lag att bestämma över allt och alla i denna värld. Men allas själar äro evigt unga, ty de äro odödliga.

Människan kan uppleva två eller möjligen tre ungdomstider i sitt liv. Den som gift sig i sin ungdom och upplevt lyckligt sin barndoms ungdom får sin tredje ungdom i kretsen av sina barnbarn, som farfar eller mormor. Det är en stor lycka för en människa att få se generation efter generation växa upp omkring sig.

Jag vill minnas att i ett hälsningstal för tre år sen, vår dåvarande ordförande jämförde en människas liv med årstiderna. Det är en symbolisk liknelse, barn- och ungdom är som våren, medelåldern som sommaren, samt ålderdomen som hösten och vintern. Barnet växer lik blomman som gror om våren, blomman som sedan utspricker ur sin knopp alldeles som ungdomen. I medelålderna når människan sin fulla kraft liksom allt i naturen under sommaren. Och människans ålderdom påminner ju om höstens och vinterns skeden.

Ungdomstiden är människans lyckligaste tid. Hon bör uppleva sin ungdom på ett förståndigt och lyckligt sätt, inte med lättsinne, egennytta och övermod. T.ex. i idrott har ungdomen en av sina bästa medel, den skänker kraft och livsglädje och förskönar de unga och danar dem till hurtiga och dugliga medborgare. Många drömma att bli en stor idrottsstjärna men inte alla lyckas nå sina drömmars mål. Sådant kan nås endast genom omsorgsfull och målmedveten träning. Det är inte nödvändigt att jaga efter världsrekord. Idrott och sport bör vara ett hobby för de många som inte till fullo behärska idrottstekniken, utan sporta bara för hälsans och nöjets skull. Det finns även andra sätt att förståndigt tillbringa sin ungdom. Att studera och förkovra sig för sin framtid och sitt levnads kall är självklart för varje ungdom. »En sund själ i en sund kropp» säger ordspråket. Själen får vederkvickelse genom andlig bespisning och kroppen genom sund levnad. Genom att läsa böcker och idka nyttiga kulturella intressen är nyttigt i ungdomen. Det är inte nödvändigt att läsa som en professor, men det är ändå roligt att få mycket vetande i sig. »Kunskap är makt» säger ett annat ordspråk. Alla kunna inte läsa och tänka som en filosof, ty många ha inte samma viljekraft och intresse. Det är en stor lycka för en människa om hon är begåvad och vis. Alla kunna vara filosofer på sitt sätt. Den som studerar, tänker och samlar erfarenheter ur livet samt kan fastställa vad som är rätt och vad som är orätt, kan bli en verklig filosof, vis och ärad. Filosofi är alltså en vishetslära. Den som är ung bör vördnadsfullt och uppmärksamt lyssna på vad gamla och visa människor ha att lära och förtälja.

Huvudsaken är att alla bör lära och studera allmänbildning. Frågesporter och kunskapstävlingar äro nyttiga och trevliga för både gamla och unga. Det är spännande att få se vem som vet mest och lärorikt för många.

Teater bör också vara ett trevligt hobby för intresserade ungdomar. Det är en svår konst att vara skådespelare, ty både karaktärs- och tragediroller kräva mycken övning, att lära sig röra ledigt och bli en skicklig mimiker (behärska ansiktsuttryck) är ett sätt att dana en ungdom. Att vara amatörskådespelare och spela både historiska, tragiska eller komiska roller för att förströa eller roa andra är ett kall för mången. Genom att spela teater få många ett vackert och tydligt teckenspråk att föra sig, tack vare mycken övning som en teaterroll kräver, för att inte nämna ett ledigare och vackrare sätt att röra sig.

Man har många olika sätt att välja om man vill sträva uppåt mot ett visst bestämt mål i livet. Ideer och uppfinningar uppspira alltid i människohjärnan under ungdomstiden och många experimentera ända till ålderdomen tills något blir fullbordat. Men det finns de som inte kunna fullborda sina verk i tid, efterföljare fortsätta tills det blir klart eller misslyckas. Av sådana människor kräves mycken tålamod och mycket arbete. Ett sådant exempel är Thomas Edison, glödlampans och andra otaliga nyttiga tings uppfinnare. Han började experimentera redan i sina pojkår och fortsatte därmed i hela sitt liv. Många uppfinnare avundades av sina fiender och många tillskansade sig andras verk och upptog dem i sina egna namn. Men det var dåförtiden och nu skyddas många livsverk av patent från orättvisa och spekulation.

Man frågar sig huru kulturen uppstod och utvecklat sig till en så hög nivå i vår tid och fortsätter att utveckla sig ännu mera. Nya oanade framsteg göres och kulturen fortsätter att utbreda sig. Om vi om tusen år skulle vakna och stiga upp ur våra gravar, skulle vi väl förskräckas och förvånas över den värld som då visar sig för oss. För miljoner år sen levde människorna annorlunda. Det sägs att människan härstammar från apan. Ni undrar kanske om det är sant. Många tro inte på vår härstamning från apan, ty då skulle berättelsen om Adam och Eva bara vara en saga. Många hålla människan som en gudomlighet, ty att ha varit släkt med apan är ur mångas synpunkt skamligt. Jag läste i tidskriften Det Bästa om människans härstamning. Människan vistades och levde först liksom aporna i träden för att i sinom tid börja gå på marken. Ovanan gjorde att de måste ha en påk eller trädgren som stöd för sitt gående. Nu gå många fina herrar med en käpp, en kanske omedveten vana från den tiden och kanske ett bevis att vi härstamma från apan. Skämt åsido, vetenskapen fortsätter allt ännu att forska om människans härstamning och tidernas ursprung. — Sedan dess har världen förändrats oerhört genom tiderna och vi med dem. Kulturen har utvecklats, men det har också varit många krig och stridigheter i alla tider. Fortfarande råder krig och elände i världen. I forntiden förhärligade alla folk krig men nu avskys krig och alla ansträngningar göres att säkra freden i vår oroliga värld. Man har inte ännu lyckats åstadkomma fullständig enighet och försoning mellan folken, vilket bevisar att vår tids kultur inte ännu nått sin höjdpunkt. Vi måste lära os besinning och lugn, ty vi människor äro inte fullkomliga ännu. Vi måste lära oss självkritik men vi få inte tänka på oss själva. Människans största seger är att segra över sig själv. I hela historien har bara en fullkomlig människa levat. Det är nämligen Jesus Kristus. Han kom till världen för att visa hur en människa bör leva. Människan bör vara lika god, hjälpsam, kärleksfull och ödmjuk som Jesus. Jesus var mänsklighetens största filosof.

De döva äro också med i arbetet för enighet i världen. De sammanträffas och samarbeta med varandra som t.ex. i kongresser, världsmästerskapstävlingar m.m. De döva ha det lättare att förstå varandra i internationella sammankomster oberoende av språk, ty teckenspråket är nästan gemensamt och förstås lättare i hela världen. De bli genast vänner med varandra, ty ödeskamrater ha alltid gemensamt med varandra. Bl.a. har Norges döva ungdomar åtagit sig anordna ungdomsläger för nordens unga döva sommaren 1953. Det är att hoppas att så många finska döva ungdomar som möjligt deltaga i detta läger.

Framtiden tillhör ungdomen. Man ställer stora förhoppningar på ungdomen. Må vår tids ungdom leva förståndigt och fördomsfritt att man förtroendefullt se fram mot ljusare framtid och upphöjande kultur.

Sten Rim.

Indianernas okrönte konung — Sitting Bull

Forts. fr. decembernumret

Så gick det året och 1875 i krigets tecken. Följderna lät inte vänta på sig. Regeringen sände ett ultimatum till Sitting Bulls »vilda och laglösa horder». De som inte före den sista januari 1876 hade kapitulerat vid agenturerna — platser dit de indianer kunde komma som ville gå den vite mannens väg — skulle behandlas som fiender. Varje trupprörelse i den hårda vintern hade varit liktydigt med döden, varför Sitting Bull lät meddela att han var klar till strid och inte tänkte fly.

I mars överraskade general Crook ett indianläger men kunde inte fullfölja segern. Vidare operationer hindrades av vädret. Det stora siouxkriget hade i alla fall börjat.

Vid vårens ankomst hade siouxerna till en början stora framgångar. De slog general Crook vid Rosebudfloden. De segrade över general Custers kavalleri vid Little Bighorn, där Custer själv stupade. Denna strid är målad på en vägg i Vita Huset i Washington. Men snart myllrade det av soldater överallt, skottlossning hörde till ordningen för dagen, och indianhären måste skingra sig för att kunna livnära sig.

Men Sitting Bull som ute på prärien hade haft ett hetsigt samtal med den vita överbefälhavaren överste Miles fann det rådligast att rädda sitt stora följe över gränsen till Kanada. Detta skedde våren 1877. I drottningens land kunde Sitting Bull och hans hårt prövade folk få ett litet andrum. Förenta Staternas regering vände sig dock många gånger till Sitting Bull och bad honom återvända, men han ansåg att det inte fanns en enda hederlig karl i Washington och stannade kvar.

Slutligen måste han dock jaga buffel söderom riksgränsen och där lurpassade Miles soldater vilkas kulsprutor tvang honom till återtåg. Det blev den sista strid Sitting Bull utkämpade. Han kapitulerade vid fort Buford, som han en gång själv belägrat, den 19 juli 1879 med sina sista trogna, en skara på 150 personer, och blev tillfångatagen.

Fångenskapen blev till all lycka mild för den gamla hövdingen. Han fick bo i reservaten och Buffalo Bill fick bland annat låna honom då och då för sin cirkus.

Sitting Bull möttes överallt med stor respekt av officerarna, uppvaktade av autografjägare och journalister, och han kände att han var en stor hövding trots allt.

Men i reservaten verkade en agent McLauglin, som var i färd med att civilisera siouxerna. Han var rädd för att hans arbete skulle misslyckas så länge Sitting Bulls personlighet fanns kvar och lät därför 1890 fegt mörda den gamle hövdingen.

Sitting Bull var vid sin död 59 år gammal och med hans bortgång dog även tanken på en indiansk stat i staten, ty Sitting Bull hade i hela sitt liv varit en stark personlighet, en samlande kraft för indianerna. McLauglin hade säkert kunnat samarbeta med den godmodige hövdingen, men han föredrog bryska metoder, och bidrog därigenom att skapa en ännu större gloria kring indianernas största hövding, Sitting Bull.

Henry Ekström.

IDROTTSNYTT

TÄVLINGSINBJUDAN

Härmed ha vi äran inbjuda alla KUL underlydande föreningar till deltagande i

KUL:s skidmästerskapstävlingar,

vilka vi med vederbörligt tillstånd anordna i Kuopio den 23—24 februari 1952.

Program: Lördagen 23. 2. kl. 13,00 allmän 10 km mästerskap, juniorer under 21 år 10 km mästerskap och oldboys (över 35 år) 10 km mästerskap. Samtidigt avgöres lagtävlan mellan föreningarna om vandringspriset, varvid tages i betraktande varje förenings tre bästas tid på 10 km. Pokalen försvaras av Jyväskylän Kuurot Urheilijat. Samtliga ovannämnda sträckor skidas samtidigt och starten sker med 1 minuts mellanrum.

Söndagen den 24. 2. kl. 10 5 km mästerskap för damer och 20 km allmänt mästerskap.

SVUL:s tävlingsstadgar efterföljas.

I alla grenar utdelas mästerskapsmedaljer som I—III pris, även i lagskidningen utdelas I—III pris i mästerskapsmedaljer. Hederspris utdelas i varje gren.

Anmälan om deltagande jämte deltagaravgiften 200:— per deltagare samt 300:— per lag, böra sändas före den 16. 2. 1952 till hr. Aleks. Savolainen, Kuopio, Maljalahdenk. 24, as. 8.

För juniorernas ålder (under 21 år) ansvara föreningarna.

Rätt till ändring i programmet förbehålles.

För det ävlande reserveras fritt logi i 2 dygn. 25 % rabatt å järnvagarna har beviljats.

Med skidhälsning

KUUROJEN KUNTO

Aleks. Savolainen ordf. — *Arne Holopainen,* sekr.

MATTI SKYTT †

Onsdagen den 19 december avled TUL:s kände brottare Matti Skytt genom olyckshändelse på Järvenpää station. Han var på hemväg då han råkade under tåget och ljöt en ögonblicklig död.

Matti Skytt rycktes bort ur våra led i sina bästa år. För föga mer än en månad sedan firade han sin 50-årsdag i kretsen av sina idrottskamrater i sitt hem i Kervo. Vem kunde då ana liemannen redan utsett honom till ett av sina offer.

Som aktiv brottare under en mer än 30-årig idrottsbana hade Matti nått en säregen position som ingen

döv tillsvidare kunnat göra äran stridig. Tvenne gånger, åren 1930—31 var han andra i sin klass i TUL:s mästerskap, och sin största framgång inregistrerade han då han blev mästare i fjädervikt år 1935. Sedan dess har han flere gånger varit mästare i oldboysklassen och hans många priser vittnade om flitigt deltagande i favoritsporten brottningen. Bland sina hörande brottarkamrater var han en populär gestalt, tusenden kände honom och hans dövstumhet var intet hinder för samtal, tvärtom tyckte man att det var intressant och färgstarkt att »samspråka» med den trygge Matti. Hans kännedom om tävlings- och brottningsstadgar var stor, han kunde dem utan och innan. Matti Skytts minne kommer nog att länge leva bland hans brottarkamarater.

Övers. från SS.

FAMILJENYHETER

60 ÅR fyller den 1 februari fröken HILDA ANDTBACKA i Kronoby. Efter att ha genomgått Borgå dövskola, förblev hon i sitt föräldrahem där hon fortfarande vistas och deltager i hemmet förekommande sysslor.

Då Gamlakarleby dövas förening stiftades var Hilda med om stiftandet och under de gångna åren har hon varit verksam inom föreningen och periodvis har hon tillhört dess styrelse som viceordförande och sekreterare.

Gladlynt och anpassande och van att sköta sin sak, har hon de senaste åren varit föreningens kaffekajsa vid fester och sammankomster, hennes kaffe har alltid varit både uppiggande och eftertraktat. Nu då Hilda ingår i de 60 åren tillönska vi henne i fortsättningen hälsa och krafter att verka sin förening till fromma.

J.E.R.

75 ÅR fyller den 30 januari fru OLGA STADIUS i Fastböle.

Sömmerskan EMILIA FROM fyller 70 år den 23 januari.

MÖTEN

HELSINGFORS DÖVAS FÖRENING håller sitt årsmöte söndagen den 3 februari kl. 18 i egna lokalen, Elisabetsgatan 27 A 8. De i stadgarna omnämnda ärendena komma till behandling. *Styrelsen.*

FRÅN HEMLANDET

Herr JOHN ENROOS har efter långvarig trogen tjänstgöring i Helsingfors stads Gasverk avgått med pension. Han hade då varit 33 ½ år i streck vid gasverkets bränsleavdelning. Herr Enroos är född i Pyttis den 23 maj och genomgick Borgå Dövstumskola. Efter slutad skolgång arbetade han en tid på hemgården och sedan via olika smärre arbetsplatser fick slutligen han stadigvarande tjänst på gasverket. Fast arbetet var oerhört tungt var han nöjd med det, detsamma var hans arbetsgivare med sin flitige och punktlige arbetare. Av sina arbetskamrater och sin arbetsgivare erhöll hr Enroos vackra minnesgåvor.

Herr Enroos är medlem i Helsingfors Dövas förening sedan 1915. Hans främsta intressen är schack och sport, han är känd som en styv cyklist och har cyklat många och långa sträckor, seg och uthållig som han är. Gamla medlemmar minns honom mest som den kände trollkonstnären Oskar Wetzells mångårige medhjälpare.

Vi önska den avhållne kamraten lugna och vilsamma år som »pensionär».

VASA dövas Shcackklubbs årsmöte hölls den 25 november 1951. Till ordförande nyvaldes hr Erkki Tuliniemi och till styrelsemedlemmar T. Taimisto (viceordf.), S. Vuorimies (sekr.), Paul Ahlskog (kassör) och B.-E. Södergård. Suppleanter för dessa blevo Saara Mäkiranta och L. Tarvonen. Till revisorer valdes hrr Alf Södergård och V. Eloranta med R. Perä och V. Lahtinen som suppleanter. Efter årsmötet samlades den nya styrelsen och beslöt att ansöka om tilstånd från förbundet att arrangera nationella schacktävlingar den 29—30 mars. Tävlingarna bli även pokaltävlingar och avses att hållas årligen. Den som får tre inteckningar erhåller pokalen för alltid. Tävlingsplats blir Vasa. Närmare i februari-numret.

Årsberättelseformulären, vilka tillsänts föreningarna, böra ifyllas snarast möjligt, helst med bläck eller skrivmaskin. Tydligt och noggrant böra alla frågor som framställts i formulären besvaras, speciellt viktigt är det formulär där nya årets verksamhetsbudget uppgöres. Viktigt är även anmälan om föreningens egendom och dess värde samt huru stor ens Egnahemsfond är, om sådan finnes. Även husets eller lokalens eller tomtens värde bör anges. Medlemsförteckningen bör även tydligt ifyllas med namnen i alfabetisk ordningsföljd med släktnamnen först. De föreningsmedlemmar som inte äro ständiga medlemmar i förbundet (även heders- och frimedlemmar) böra betala 20:— i förbundsavgift för år 1951. Förbundsavgifterna böra förbundet tillhanda senast före februari månads utgång. De kunna sändas per postgiro 6825 (Finlands Dövas Förbund, Helsingfors, Skepparegatan 88, Toivio). Om förbundsavgiften ej erlägges inom föreskriven tid, förlorar föreningen sin rösträtt vid årsmötet och därmed även rätten till resebidrag.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svensksp. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1952: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

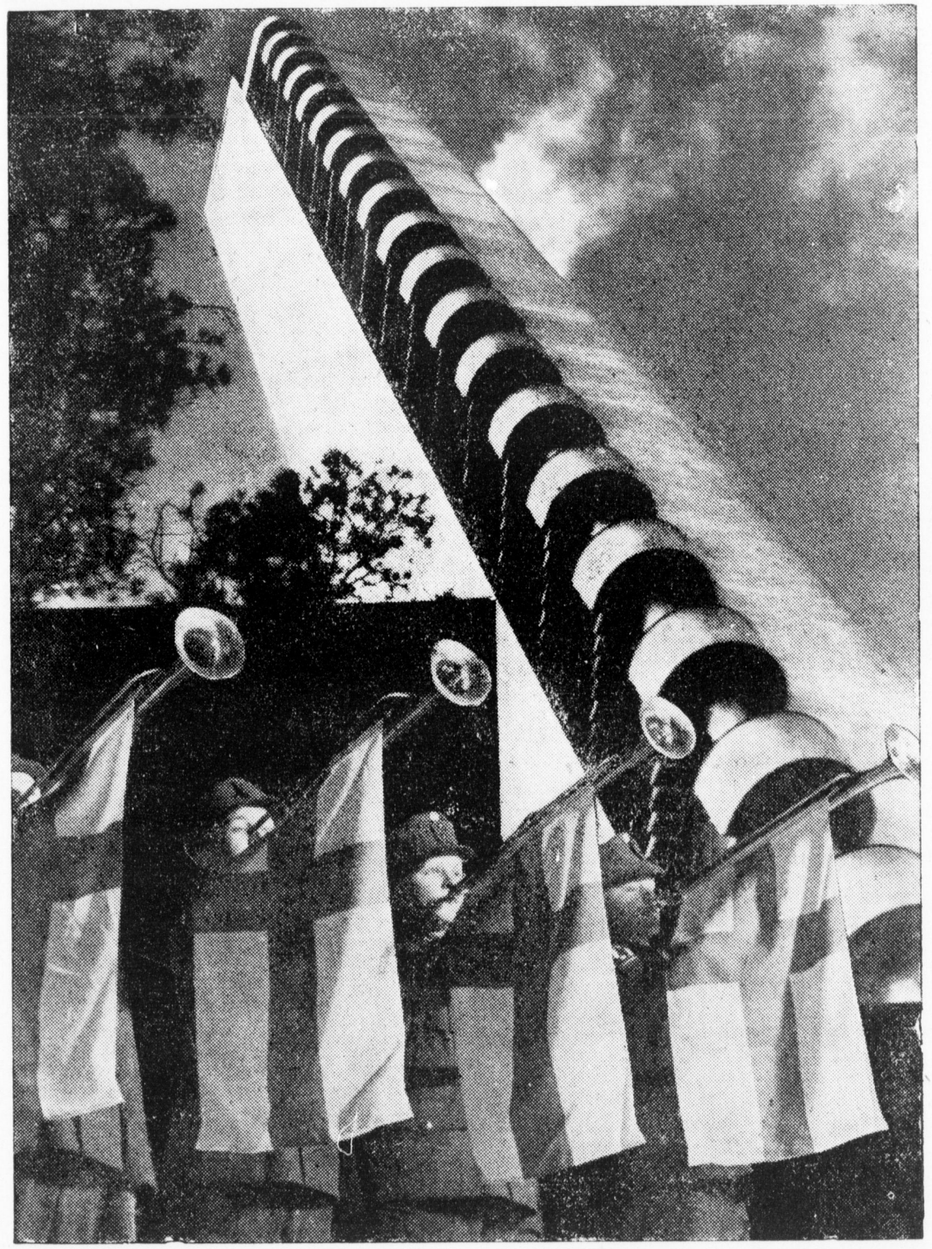

OLYMPIAVUODEN FANFAARI

puhallettiin vuoden vaihteessa Helsingin Stadionin tornin juurella. Olympian kisat ovat tulleet koko kansan asiaksi, niistä puhutaan kaikkialla, pääsylippuja jonotetaan, kaupunkeja, kyliä ja maisemia siistitään edustavaan kuntoon.

Kuurotkin on vallannut olympia-innostus. Kuitenkin harvat voivat päästä näkemään näitä suurkisoja, joissa maailman urheilijavaliot mittelevät voimiaan.

Mutta me voimme viettää tätä olympiavuotta siten, että keräämme rahaa kaikkialta maasta Kuurojen Valistustalon rakentamiseksi Helsinkiin osoittamaan tulevillekin polville kuurojen *»olympiatempausta»* oman talon saamiseksi.

MATTI SKYTT JÄÄNYT JUNAN ALLE, KUOLI

Keskiviikkona 19. 12. 51 klo 19 tapahtui Järvenpään aseman luona järkyttävä onnettomuus, joka vaati tunnetun TUL:n painijan Matti Skytt'in hengen. Hän oli palaamassa työpaikaltaan rataa myöden asemalle, mistä piti ajaa junalla kotiinsa Keravalle, kun etelästä

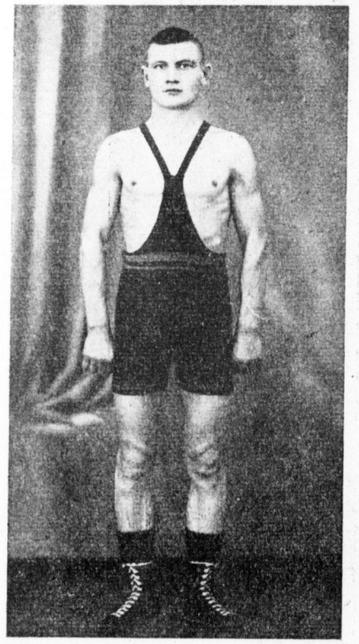

Matti Skytt

tullut juna vaihteen kohdalla ajoi hänen päällensä. Onnettomuuden uhri löydettiin vasta illalla klo 23.30

Harvoin tieto ystävän tai urheilutoverin kuolemasta saapuu niin tyrmäävänä kuin saapui suruviesti, joka kertoi Matti Skyttin poistuneen joukostamme. Kuukausi sitten sai parhaaseen miehuusikäänsä ennättänyt Matti 50-vuotissyntymäpäivänään vastaanottaa lukuisia onnentoivotuksia urheilutovereiltaan ja ystäviltään kotonaan Keravalla. Kukaan ei vielä silloin, eikä nytkään, toden tapahduttua, tahdo uskoa, että suruviesti on tinkimätön ja lopullinen.

Aktiivipainijana Matti 30-vuotisen kilpailu-uransa aikana pystyi saavutuksiin, joihin muut kuurourheilijat eivät ole pystyneet. Kahdesti, v:na 1930 ja 1931 Skytt oli TUL:n painimestaruuskilpailuissa toisena miehenä lukuisassa osanottajajoukossa ja v:na 1935 höyhensarjan TUL:n mestaruus huipentui saavutukseksi saavutuksien joukossa. — Myös useita TUL:n ikämiesmestaruuksia otti Matti Skytt nimiinsä. Skytt oli uskollinen mieliurheilulleen kuolemaansa saakka, ollen yhä kiinteästi vielä nytkin mukana painijain taajoissa rivistöissä. Tuhannet painijat ja paininystävät kilpailujen katsomoissa tunsivat Matin mieheksi, jota kuurous ei matolla lainkaan haitannut, melkeinpä vain auttoi. Hänen sääntötuntemuksensa kuin koko painijaolemuksensakin suorastaan huokui huolellisuutta ja tarkkuutta.

Matti Skyttin muisto elää painin ystävien keskuudessa kauan. Kaikki me kiitämme häntä rehdistä ottelutoveruudesta kuin myös uskollisuudestaan painiurheilua kohtaan. Matin kuurous ja otteet matolla, kuin myös hänen sydämellinen leikinlaskunsa saattoi hänet aivan erikoiseen asemaan painijana toisten joukossa. Siksipä Mattia nyt kaivataankin hartaammin kuin milloinkaan.

Arvo-Ilmari.

(Suomen Sos.dem. 20. 12. 51.)

KILPAILUKUTSU

Täten on meillä kunnia pyytää kaikkia KUL:n alaisia seuroja ilmoittamaan edustajansa

KUL:n hiihtomestaruuskilpailuihin,

jotka liiton myöntämällä luvalla toimeenpannaan Kuopiossa Hiihtokentällä helmikuun 23—24 p:nä 1952.

Ohjelma: Lauantaina 23. 2. klo 13.00 yleinen 10 km mestaruus, alle 21-v. 10 km mestaruus ja ikämiesten (yli 35 v.) 10 km mestaruus.

Samalla suoritetaan seurainvälinen joukkuehiihto kiertopokaalista, jossa otetaan huomioon jokaisen seuran 3 parhaan aika 10 km matkalla. Pokaalia puolustaa Jyväskylän Kuurot Urheilijat. Edellä mainitut matkat hiihdetään samalla kertaa ja lähetys tapahtuu 1 min. väliajoin.

Sunnuntaina 24. 2. klo 10.00 naisten 5 km mestaruus ja yleinen 20 km mestaruus.

Kilpailuissa noudatetaan SVUL:n kilpailusääntöjä.

Kaikissa lajeissa jaetaan KUL:n mestaruusmitalit I—III palkintoina, myös joukkuehiihdossa mestaruusmitalit I ja II ja III palkintomitalit. Lisäksi jaetaan kunniapalkintoja jokaisessa sarjassa.

Ilmoittautumiset osanottomaksuineen kultakin kilpailijalta 200 mk sekä kultakin joukkueelta 300 mk on lähetettävä viimeistään 16. 2. 1952 mennessä os.: Aleksi Savolainen, Kuopio, Maljalahdenk. 24, as. 8.

Alle 21-v. iän varmentavat seurat.

Oikeus ohjelman muutokseen pidätetään.

Kilpailijoille varataan vapaa majoitus 2 vrk. ajaksi. — 25 % alennus rautateillä on myönnetty.

Hiihtoterveisin

KUUROJEN KUNTO

Aleks. Savolainen puheenjohtaja. — *Aarne Holopainen* sihteeri.

KUOPIOSSA Kuurojen Kunto järjestää lauantaina helmik. 23 p:nä mestaruuskilpailujen alkajaisjuhlan kuurojenkoululla klo 18. Ohjelmassa on mm. kuulevien esittäminä taitovoimistelua.

Sunnuntaina 24 p:nä on klo 17 päättäjäisjuhla palkintojenjakoineen.

Pyydetään urheiluseuroja, jotka lähettävät edustajansa KUL:n hiihtomestaruuskilpailuihin Kuopiossa, ilmoittamaan samalla milloin ja millä junalla he saapuvat, että voisimme olla vastassa ja järjestää majoituksen, os.: Aleksi Savolainen, Kuopio, Maljalahdenk. 24, as. 8. Huvimatkailijoille järjestetään mahdollisuuksien mukaan majoitus matkustajakodeissa.

KUUROJEN KUNNON jäsentenväliset hiihtokilpailut pidetään helmik. 23 p:nä Hiihtokentällä.

TAMPERE—PORI hiihtoseuraottelut pidetään helmik. 16—17 p:nä Tampereella. Samalla on iltama ohjelmineen. Kaikki ovat tervetulleita Tampereelle.

HÄMEENLINNAN Kuurom.-Urheilijain vuosikokous pidetään tyttölyseossa tammikuun 27 p:nä klo 14. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

IISALMEN Urheilijat Into r.y:n jäsentenväliset hiihtokilpailut pidetään sunnuntaina helmik. 24 p:nä klo 12 Kuurojen talolla. Yleinen sarja 10 km, yli 35 v. ikämiesten sarja 5 km ja naisten 5 km hiihdot.

Kokouksia

VARKAUDEN Kuurojenyhdistys r.y:n vuosikokous pidetään tammikuun 20 p:nä klo 18.00 Varkauden Työväenyhdistyksen talossa. Esillä mm. sääntöjen muutos ym. asioita. *Johtokunta.*

JOENSUUN seudun kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään tammik. 26 p:nä klo 17 Niinivaaran kansakoulussa. Esillä sääntöjen määräämät asiat sekä yhdistyksen nimen- ja sääntöjen muutosehdotuksen vahvistaminen. — Joensuun Ryhti r.y:n vuosikokous on samassa paikassa ja samaan aikaan.

HEFFATA Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 27 p:nä. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

KUOPION Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään tammik. 27 p:nä klo 18 kuurojenkoululla. Kaikki jäsenet tervetulleita.

OULUN Kuurojenyhdistyksen, Urheiluseuran ja Shakkikerhon vuosikokoukset pidetään tammik. 27 p:nä klo 13 kuurojenkoululla. Kaikkien jäsenten saavuttava vuosikokoukseen päättämään uuden toimintavuoden asioista.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina helmikuun 3 p:nä klo 18 omassa huoneustossa Liisank. 27 A 8:ssa. Esillä sääntöjen määräämät asiat. *Johtokunta*

RIIHIMÄEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään Otto Virtasen luona Uramonrinne 9 helmikuun 3 p:nä klo 12. Uusista säännöistä ja yhdistyksen rekisteröimisestä keskustellaan. Pyydetään jokaista jäsentä saapumaan. Uusia jäseniä otetaan. *Johtokunta.*

TAMPEREEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous on helmikuun 10 p:nä klo 15. Kaikki jäsenet tervetulleita.

HÄMEENLINNAN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään tyttölyseossa helmikuun 10 päivänä klo 13. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

KOUVOLAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 10 p:nä klo 12 Poikalyseolla.Pyydetään karjalaisia kuuroja joukolla saapumaan neuvottelemaan esille tulevista tärkeistä asioista.

KOTKAN Kuuromykkäinyhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous pidetään Kotkan Poika-ammattikoululla helmikuun 10 p:nä klo 12. *Johtokunta.*

FORSSAN Kuurojen Kerhon vuosikokous pidetään helmik. 17 p:nä klo 10 Seurakuntalossa. *Johtokunta.*

PORIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 17 p:nä klo 14 omassa talossa Pohjoispitkäkatu 16. Kaikki jäsenet tervetulleita. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

SAVONLINNAN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 23 p:nä klo 18 Puistokadun kansakoululla. Urheiluseuran vuosikokous pidetään heti sen jälkeen.

Sunnuntaina helmik. 24 p:nä ovat jäsentenväliset hiihtokilpailut kiertopalkinnosta miehille 10 km ja naisille 5 km Talvisalon maastossa klo 10. Kaikki seuran vanhat ja nuoret jäsenet joukolla mukaan ja hiihtämään. Toivomme runsasta osanottoa.

KEMIN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 24 p:nä Keskuskoululla. Yhdistyksen 10-vuotisillanvietto pidetään jäsenille samassa paikassa helmik. 23 p:nä. Vasta kesäkuun 1—2 päivinä pidetään varsinainen 10-vuotisjuhla arvokkaalla ohjelmalla. *SOS.*

VAKKA-SUOMEN Kuurojen Kerhon vuosikokous pidetään maaliskuun 2 p:nä klo 10 Uudessakaupungissa Kalle Hämäläisen luona Uranus II A, ovi 3.

Merkkipäiviä

Rouva OLGA STADIUS täyttää tammikuun 30 p:nä 75 vuotta Tapanilassa.

Ompelija EMILIA FROM täyttää tammikuun 24 p:nä 70 vuotta Helsingissä.

Kotimaasta

OILI AIRONPÄÄ †. Marraskuun 26 p:nä kuoli Siilinjärvellä rouva Oili Aironpää (Korppi) ankaran taudin murtamana.

Rouva Oili Aironpää on syntynyt heinäk. 3 p:nä 1917 Salmissa. Hän kävi Kuopion kuurojenkoulun, saaden päästötodistuksen 1934.

Talvisodan aikana hän toimi muonitus- ja lääkintäapulottana rintaman takana. Sodan päätyttyä hän muutti miehensä Jaakon kanssa Tampereelle, jonne asettui vakinaisesti asumaan.

Tampereen Kuurojenyhdistyksen sihteerinä hän oli noin 5 vuotta, ollen myös Nuorten kerhon monivuotinen puheenjohtaja ja Tampereen Kuurojen Urheilijain johtokunnan jäsenenä. Hän on johtanut monia näytelmiä ja muita yhdistyselämään kuuluvia tehtäviä.

Rouva Oili Aironpään ruumiinsiunaus toimitettiin marraskuun 28 p:nä Siilinjärven hautausmaalla. Valitettavasti tamperelaiset ystävät eivät voineet saapua saattamaan vainajaa viimeiseen leposijaansa pitkän matkan takia. Häntä jäi lähinnä suremaan puoliso ja lukuisat ystävät. *M:a.*

TILDA REHUMÄKI †. Elokuun 6 p:nä kuoli Forssassa eläkeläinen Matilda Rehumäki 80 vuoden vanhana. Hän oli syntynyt Forssassa 20. 11. 1871. Menetettyään kuulonsa 15-vuotiaana hän kävi Huittisissa 5 kk. kuurojen koulua rovasti Luoman oppilaana. Forssa-yhtiön palvelukseen hän tuli 1896 kutomo-osastolle, toimien rullaajana ja puolaajana. Oltuaan siellä vuosikymmenet, yli 45 vuotta, Matilda siirtyi eläkkeelle sairauden takia 1943. Suuri oli se ystävien joukko, joka oli saattamassa häntä viimeiseen lepopaikkaansa Forssan hautausmaahan. Ruumiinsiunauksen toimitti past. Lauri Paunu. Paitsi omaisten ja ystävien seppeleitä ja kukkavihkoja, laskettiin Matildan haudalle Forssan Kuurojen Kerhon seppele. Harras surujuhla päättyi virteen.

PALOVETERAANI Adolf Marttila on monin tavoin kuuroudestaan huolimatta ansioitunut myöskin kuulevien piirissä. Hän on ollut mm. perustamassa palokuntia ja toiminut niiden jäsenenä pitkät ajat, saaden kunniamerkkejäkin ansiokkaasta toiminnastaan. Hän kelpaa esikuvaksi muillekin kuuroille tässä suhteessa.

AUTONAJOKORTIN on saanut jälleen kemiläinen *Gunnar Arvo Lassila*. Hän suoritti Kemissä autokoulun kurssin sekä ajo- ym. tutkinnot tyydyttävästi. Tämän sekä entisen kokemuksensa ansiosta hänet hyväksyttiin »kaikkien» autojen ajajaksi. — Arvon eräs kokemus oli mm. sellainen, että hän nuorena poikana Petsamossa ollessaan sodan aikana kyyditsi lasta odottavan äidin henkilöautolla sairaalaan. — Hän ja hänen isänsä, joka on tunnettu entisenä liikennöitsijänä, ovat rakentaneet upean autotallin muine rakennuksineen, mistä päätellen uuden auton hankinta on suunnitteilla.

Sivustakatsoja.

Helsingin Kuurojen Ystävät r.y:n järjestämältä huviretkeltä 50 vuotta täyttäneille kuuroille kesällä 1951.

TYÖNTEKIJÄÄ MUISTETTU. Jouluk. 15 päivänä tuli kirjansitomo-osaston johtajatar rouva Anni Jokelainen olleeksi kuurojen kirjapainon Oy. Surdus Ab:n kirjansitomossa 21 vuotta. Lopetettuaan uutteran ja ansiokkaan työnsä sai hän työtovereiltaan upean kukkalaitteen onnitteluineen. Kirjapainon johtokunta muisti häntä rahalahjalla, jonka puheenjohtaja A. Wetzell ojensi hänelle, lausuen samalla tunnustuksen sanoja rouva Jokelaiselle pitkäaikaisesta työstä. Tämä mieleenpainuva tilaisuus jatkui kahvipöydän antimien ääressä lauluin ja puhein.

PITKÄAIKAISESTA PALVELUKSESTA pääsi joulukuun 17 p:nä eläkkeelle herra John Enroos. Hän on ollut Helsingin kaupungin kaasulaitoksen käyttöosastolla työssä kesäkuun 19 p:stä 1918 yhteen jaksoon 33 ½ vuotta.

Herra Enroos on syntynyt Pyhtäällä talollisen poikana toukokuun 23 p:nä 1888. Kävi Porvoon kuurojenkoulun, josta pääsi pois 1906. Sen jälkeen hän työskenteli kotonansa maatöissä, siirtyen sittemmin Stockforsin tehtaille, jossa oli 3. 1. 1912—21. 12. 1913, vapautuen omasta pyynnöstään. Oy. Gutzeitin selluloosatehtaalla Kotkassa hän työskenteli 1. 1. 1913—31. 11.1914, eroten tällöin tapaturman johdosta. Maailmansodan aikana hän oli monissa paikoissa patteritöissä. Siirtyi Helsinkiin Kone- ja Siltarakennus Oy:n palvelukseen 3. 1. 1917—29. 5. 1917. Juurikorven tehtailla hän työskenteli 8. 8. 1917—10. 1. 1918. Helsingin kaupungin kaasulaitoksen käyttöosasto on sen jälkeen ollut hänen vakituinen työpaikkansa. Erittäin raskaasta sekä voimia ja taitoa kysyvästä työstään huolimatta hän on ollut työpaikkaansa tyytyväinen, samoin ovat mestarit ja työnjohtajat olleet erittäin tyytyväisiä ahkeraan ja paljon aikaansaavaan työntekijään, joka erotessaan työpaikastaan sai muistolahjoja niinhyvin työtovereiltaan, työnjohdolta kuin työpaikastaankin.

Helsingin Kuurojen Yhdistyksen jäseneksi hän liittyi 1915. Hän harrasti shakkia, urheilua ja muita hyviä rientoja. Vanhimmat jäsenet muistavat erikoisesti hänen olleen tunnetun taikurin, Oskar Wetzellin monivuotisena avustajana taikatemppuesityksissä, joihin hän eksoottisen ulkomuotonsa ja vaiteliaisuutensa takia oli erittäin sopiva henkilö.

Herra Enroos on joka vuosi kesälomiensa aikana harrastanut pitkiä pyöräilyretkiä ja poikennut milloin minnekin kuurojen omistamiin taloihin auttamaan heinä- ja maatöissä, sillä joutilaana hän ei ole osannut lomaansa viettää.

Pidetylle toverille toivotamme »eläkevaarina» leppoisia päiviä eteenkin päin.

PALANNUT KUULO! Yksiin elämän merkillisyyksiin on laskettava lappeenrantalaisen, Pikisaaren sahalla palovahtina toimineen Tauno Päivisen tapaus, jossa mies kuulonsa menetettyään sai kahden vuoden kuluttua kalliin aistinsa takaisin ilman minkäänlaista hoitomenetelmää.

Jo 4-vuotiaana leikattiin Tauno Päiviseltä sairauden takia toisen korvan kuuloelimet. Näin joutui hän toisesta korvastaan elinikäiseksi invaliidiksi. V:n 1947 alkoi kuuleva korva sairastaa ja kuulo heikkeni päivä päivältä, kunnes eräänä päivänä Päivinen huomasi olevansa täysin kuuro. Hän sai selvän lähimmäistensä puheesta vain seuraamalla näiden suunliikkeitä ja käsin viittoilua. Koska Päivisellä ei ollut tilaisuutta erikoislääkärien hoitoon, jota hänen sairas korvansa ehdottomasti olisi vaatinut, turvautui hän viimeiseen oljenkorteen — kuulolaitteeseen noin vuosi sitten. Tämän laitteen avulla hän pystyi kuulemaan tosin hyvin huonosti, mutta jonkun aikaa sitä käytettyään hän huomasi ilokseen ja ihmeekseen kuulonsa herkistyneen ja tänä päivänä Päivinen voidaan laskea jälleen täysin kuulevien joukkoon.

Kuten hyvin tiedetään, on kuulon menetys sairaus, joka vain aniharvoin saadaan täydellisesti paranemaan. Kokonaan hoidotta ei sairaalla yleensä ole toivoa aistinsa palautumisesta. Päivisen tapaus on näissä puitteissa huomiota herättävä merkillisyys ja Päiviselle itselleen korvaamaton ilotapahtuma.

SHERLOCK HOLMES. Southportissa Englannin länsirannikolla näki kuuromykkä mies murtovarkaiden tunkeutuvan tavarataloon, joka sijaitsee hänen asuntonsa lähistöllä ja anastavan sieltä 2.400 paria nylonsukkia.

Poliisi kuulusteli miestä tämän sisaren ja velipuolen avustuksella, jotka molemmat ovat ainoat ihmiset, jotka kykenevät ymmärtämään veljensä huulien liikkeitä. Kuuromykkä piirsi kuvat murtovarkaista, joita hän oli ensin pitänyt yötyömiehinä. Varkaat saatiin kiinni.

Kuuromykän nimi oli Sherlock Holmes!

HÄMEENKYRÖN kirkon nuoret olivat invaliidi Väinö Ahonmaan kanssa järjestäneet Hämeenkyrön ja sen lähiympäristön kuuroille hyvän hengellisen adventtijuhlan marrask. 16 p:nä Mahnalan kansakoululla. Ensimmäisen kerran me H:rön yhdistyksen jäsenet saimme kutsun tähän kuulevien järjestämään kuulevien ja kuurojen yhteiseen juhlaan, jota ilomielin noudatimme, vaikka liukkaan kelin tähden kaikki eivät voineetkaan saapua tähän kokoukseen. Ihmettelimme kuuroille osoitettua rakkautta, joka ilmeni ystävällisyyden, ilmaisen kahvitarjoilun, joulupuuron ja sydämellisyyden merkeissä. Ohjelma oli hyvä ja hengellistä elämää syventävä. Puhujina esiintyivät H:rön seurak. pastori Mäkelä, piirisihteerit Veikko Tenkanen, Otto Mattila y.m. Myös kuurot pitivät itse ohjelmaa.

Kiitollisuudella mainitsemme, että Rauha Pitkäniemi Tampereelta oli kaiken aikaa hyvänä tulkkina. Lopuksi kuurot esittivät toivomuksen, että kuulevat ystävät vastaedeskin järjestäisivät meille kuuroille tällaisia hengellisiä juhlia sisäisen elämämme rakennukseksi ja heikon uskomme vahvistukseksi.

Vilpittömät kiitoksemme kuuleville, että muistivat meitä kuuroja, erikoisesti Väinö Ahonmaalle. *E.K.*

KARJALAISTEN kuurojen heimojuhlia vietettiin Mikkelissä 27—28. 10. 51. Jo lauantai-iltana saapui eri puolilta maata juhlavieraita, jotka rattoisan yhdessäolon merkeissä kuluttivat iltaa muistellen kotoista Karjalaa ja elämää siellä. Olivathan ennen naapureina asuneet joutuneet kaukana toisistaan sijaitseville paikkakunnille. Myös tapasivat monet koulu- ja luokkatoverit toisensa. Tuttavien luona ja kuurojen koululla vietetyn yön jälkeen alkoi ohjelma sunnuntai-aamuna kello 10.

Kuurojen Ystävät yhdistyksen puolesta lausuttiin vieraat tervetulleiksi ja tarjottiin heille tuliaiskahvit. Yhteisesti viittomalla esitetyn Karjalaisten laulun jälkeen puhui koulun johtaja maisteri Sylvi Pikkola m.m. todeten kuurojen kohdalla todeksi Kalevalan sanat: Harvoin yhtehen yhymme, saavumme toinen toisihimme näillä raukoilla rajoilla, poloisilla Pohjanmailla. Karjalaisena ja yliemäntänä lausui rouva Riikka Puolakka heimoveljensä ja sisarensa tervetulleiksi. Karjalaisaiheisine kertomuksineen, runoineen ja lauluineen esiintyivät rouvat Taimi Häyrinen ja Toini Hakonen, neiti Eeva Liisa Rantalainen y.m. Karjalaa muisteli esitelmässään hitsaaja Ragnar Östman. Entinen heinjokelainen Matti Seppänen esitti marssilaulun, joka äänettömänäkin olisi varmaan temmannut mukaansa hiljaiseen maailmaan kuulumattomankin.

Vaihtelevan ohjelman välillä nautittiin viipurilaisen yliemännän kahvipöydän antimista. Pullat oli Kymissä leivottu ja niistä oli huolehtinut vanha tunnettu säkkijärveläinen leipuri Simo Paavilainen, joka tapasi kokouksessa kolme luokkatoveriaan ja entisen opettajansa.

Kello 15 kokoontui n. 60 henkinen karjalaisten kuurojen joukko yhdessä oppilaiden kanssa tuomiokirkkoon jumalanpalvelukseen, jonka suoritti hiljaisten oma pappi teroittaen saarnassaan seurakunnalleen Jeesuksen sanaa: Antakaa Jumalalle mikä Jumalan on. Kuurot veisasivat lopuksi yhdessä viittomalla virren 338.

Osanottajia oli tullut eri puolilta maata aina Rovanientä myöten. Eräs kuuro oli saapunut Lahdesta omalla moottoripyörällään, toinen ajanut omistamallaan autolla.

Kuuroinakin karjalaiset tuntevat olevansa Karjalan herkän heimon jäseniä. Siitä todisti tämäkin heimojuhla.

MIKKELISSÄ pidettiin kuurojen kirkkopäivät marraskuun 17—18 päivinä. Tilaisuudet alkoivat lauantaina klo 18 Kuurojen koulussa, jossa puhuivat past. H. Hyvärinen Oulusta, Lauri Paunu Helsingistä ja rov. O. Myyryläinen Mikkelistä. Sunnuntaiaamuna kokoonnuttiin Kuurojen koululle klo 10. Tilaisuudessa puhuivat edellämainitut henkilöt ja *väliajoilla kuurot esittivät viittomalla sekä yksin- että kuorolaulua* (?!!). Hiippakunnan piispa Martti Simojoki saapui kirkkopäiville klo 13 ja piti puheen kuuroille. Mikkelin kaupunkiseurakunnan

puolesta puhui past. Heimo Kuoppamäki. Klo 15 siirryttiin tuomiokirkkoon yhteiseen jumalanpalvelukseen, jossa oli lukuisasti mukana myös kuulevia. Alttaripalveluksen suorittivat past. Paunu ja rov. Myyryläinen. Seurakunta vastasi messuun viittomalla. Saarnan piti past. Hyvärinen ja sen tulkitsi seurakunnalle past. Paunu.

KUOPIOSSA pidettiin esitelmäpäivät joulukuun 1—2 p:nä lukuisan yleisön seuratessa kiintoisaa ohjelmaa. Kuurojenkoulun viimeisen luokan tyttöjen voimisteluesitys vakavamman ohjelman lomassa saavutti suurta suosiota kauniine ja hyvinhallittuine liikkeineen. Toimittaja Pitkänen muunmuassa esitti useammanlaisia kuurojen apukeinoja elämänsä helpoittamiseksi. Viimeisin uutuus niistä oli »Hanhart» merkkinen herätyslaite, joka vedettynä pistetään seinässä olevaan pistorasiaan ja laitteessa oleviin reikiin työnnetään pöytä- tai lattialampun johdon pistokytkin. Määräajan kuluttua aamulla laite sytyttää valon, jolloin nukkuja herää. Tämä laite ei aiheuta minkäänlaista kolinaa tai räminää, niinkuin tähänasti käytetyt herätyskellot. Se on saksalaista valmistetta, valmistaja Hanhart-Uhrenfabriken, Schwenningen/n. — Gütenbach. Hinta mk 2.000 ja saatavissa mm. Soinisen kellosepänliikkeestä Kuopiosta. — Laite toimii myöskin sähkövalon sammuttajana tarvittaessa. Tuntuu olevan hyvin käyttökelpoinen uutuus. Muukin ohjelma oli täysipainoista ja vaihtelevaa. Varmaan jokainen tunsi siitä virkistyneensä lähtiessään kotimatkalleen.

VAASAN Kuurojen Shakkikerhon vuosikokous pidettiin marrask. 25 p:nä 1951. Puheenjohtajaksi valittiin Erkki Tuliniemi. Johtokuntaan tulivat varapuheenj. Teuvo Taimisto, siht. Simo Vuorimies, rahastonh. Paul Ahlskog ja B.-E. Södergård. Varalle Saara Mäkiranta ja Lauri Tarvonen. Tilintarkastajiksi valittiin Alf Södergård ja Veikko Eloranta, varalle Reino Perä ja Väinö Laitinen.

Vuosikokouksen jälkeen uusi johtokunta kokoontui ja päätettiin anoa Shakkiliitolta lupa kansallisten shakkikilpailujen järjestämiseen, ollen nämä samalla pokaaliottelut. Pokaalin saa omakseen se, joka on saanut siihen 3 kiinnitystä. Kilpailupäivät olisivat maalisk. 29—30 p:nä. Kilpailupaikka aina Vaasassa. Niiden järjestämisestä ilmoitetaan helmikuun lehdessä. *Johtokunta.*

KIITOS. Jyväskylän Kuuroille, Katri ja Rurik Pitkäselle sekä kaikille niille, jotka lahjoin minua vaikeuksissani muistivat.

Iisalmessa 25. 12. 1951. *Veikko Lämsä.*

SYDÄMELLINEN KIITOS kaikille, jotka ovat kunnioittaneet rakkaan mieheni Eero Sallin muistoa ja lohduttaneet minua surussani.

Liisa Salli.

KIITÄMME Kuopion Kuurojen Yhdistystä, Kuurojen Kuntoa sekä kaikkia ystäviä rakkaan vainajamme muiston kunnioittamisesta. *Johannes Turusen* omaiset.

VIHITTY

TAIMI OKSANEN VEIKKO HEINO

Äänekoski 22. 12. -51. Lammi

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN YSTÄVÄT r.y:n VUOSIKOKOUS

pidetään keskiviikkona helmikuun 6 p:nä klo 18 Liisankatu 27 E 10. Esillä sääntöjen 9 §:n määräämät asiat sekä tähän kokoukseen siirtynyt kysymys yhdistyksen nimen muuttamisesta. *Johtokunta.*

PALVELUKSEEN HALUTAAN

lapsirakas, luotettava

KOTIAPULAINEN

saa paikan 4-henkisessä perheessä. Arv. vast. palkkavaaimuksineen osoitteella: Helsinki — Töölö, Pihlajatie 42 A 12.

Rouva *Hilkka Hanhijoki*

Rakas kultainen veljemme

JOHANNES TURUNEN

nukkui hiljaa kuolonuneen kodissaan Juankoskella 17. 12. 51. Häntä kanssamme kaipaavat sukulaiset ja ystävät.

Siskot ja veljet perheineen.

Ikuinen rauha — onnellisin osa.

KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

57. vuosikerta 1952

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Börje Ahlbäck, Eino Karilas, J. K. Palomaa, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1952 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Kuurojen päivä helmikuun 12:s

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n Keskushallitus kehoittaa kaikissa jäsenyhdistyksissä viettämään kuurojen opetuksen isän, Karl Oskar Malmin, syntymäpäivää, joka on helmikuun 12:s, erikoisena kuurojen päivänä. Tällöin olisi yhdistyksen järjestettävä paikkakunnalla juhla, johon voitaisiin kutsua kuulevaakin yleisöä. Juhlan ohjelman laatiminen jätetään yhdistysten oman harkinnan varaan. Kuitenkin on juhlassa pääpaino pantava **Kuurojen Valistustalon** merkityksen selostamiseen **koko maamme kuuroille välttämättömän tarpeellisena tavoitteena.** Muun ohjelman tulisi tukea tätä siten, että Sisäasiainministeriön luvalla tämän vuoden aikana toimeenpantava rahankeräys Kuurojen Valistustalon aikaansaamiseksi tulee sekä kuuroille että kuuleville tunnetuksi ja herättää myötämielisyyttä keräystä kohtaan.

Liiton keskushallitus omasta puolestaan on pyytänyt tilaisuutta radioesitelmän pitämiseen helmikuun 12 p:nä. Esitelmän pitää johtaja Urho Kierimo Turusta. Samanaikaisesti toivotaan saatavan kuvareportaashit Porvoon ja Turun kouluista sekä suomen- että ruotsinkielisiin johtaviin kuvalehtiin.

Siellä, missä on Kuurojen Ystävät yhdistyksiä, voisivat paikkakunnan kuurojenyhdistykset saada apua juhlan järjestämiseen niiltä.

De dövas dag, den 12 februari

FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f:s centralstyrelse uppmanar alla medlemsföreningar att fira Carl Oskar Malms, dövstumundervisningens faders, födelsedag som infaller den 12 februari, såsom en **de dövas dag.** I anledning härav borde föreningarna, var och en på sin ort, anordna en fest, till vilken även kunde inbjudas hörande personer. Föreningarna få själva sammanställa programmen. Dock bör vid festerna huvudvikten läggas på att förklara vikten av grundandet av en Centralgård för alla landets döva. Det övriga programmet borde även ordnas så att den med Inrikesministeriets tillstånd, från detta års början anordnade penninginsamlingen för grundandet av en Centralgård för döva skulle göras bekant för både döva och hörande och väcka deras intresse för saken.

Förbundets centralstyrelse har för sin del anhållit om att den 12 februari få hålla ett radioföredrag, vilket framföres av rektor Urho Kierimo från Åbo. Man hoppas även samtidigt i såväl finsk- som svenskspråkiga illustrerade tidskrifter få infört bildreportage från skolorna i Borgå och Åbo.

På de orter där det finns De Dövas Vänner-förening, kunna ortens dövas förening av dem få hjälp vid uppgörandet av festerna.

Tilattavaksi tarjotaan vuodeksi 1952

Prenumera för år 1952 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 57 — 56 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet, yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — J. K. Palomaa — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1952.